

Sygn. akt I C 144/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 26 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **E. G.**

pozwany (...) **S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s**

w W. na rzecz powódki **E. G.** kwotę **12.787,00 (dwanaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt siedem 00/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 11.912,00zł od dnia 30.05.2011r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 875,00zł od dnia 23.10.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.054,19zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. kal. 21 dni;

2. po praw. zwrócić opłatę 2,81zł pełn. powódki.

26.03.2014r.

Sygn. akt I C 144/13

UZASADNIENIE

Powódka E. G., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew, w którym domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S. A. w W. kwoty 12.787,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

1) 11.912,00 zł od dnia 30.05.2011 r. do dnia zapłaty,

2) 875,00 od dnia 23.10.2012 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż jest właścicielką samochodu marki (...) nr rej. (...). W dniu 21 kwietnia 2011 r. doszło do kolizji samochodu powódki z innym pojazdem marki M. nr rej. (...). Sprawca kolizji A. Z. był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej tj. (...) S.A. Powódka zgłosiła szkodę w (...) S.A. Pozwany dokonał oględzin pojazdu, wykonał dokumentację fotograficzną i poinformował powódkę, że koszty naprawy pojazdu mogą przekroczyć wartość

pojazdu, w związku z czym dokonał wyliczenia szkody jako szkody całkowitej i ustalił należne odszkodowanie jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed wypadku (25.500,00 zł), a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym (20.125,00 zł) to jest na kwotę 5.375,00 zł. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 09 czerwca 2011 r. powódka otrzymała tytułem odszkodowania kwotę 5.375,00 zł. Pozwany jednocześnie sporządził kosztorys naprawy pojazdu, który obejmował urealnienie ceny części zamiennych pochodzących od producenta pojazdu w wysokości 35 %, część części zamiennych ujętych w tym kosztorysie były to części zamienne gorszej jakości tzw. PJ oraz zastosowano stawki za robociznogodzinę pracy blacharskiej i lakierniczej zaniżone w stosunku do cen rynkowych. Powódka podniosła, iż pojazd był w dobrym stanie technicznym i posiadał oryginalne części. Był wyprodukowany w 2005 r. i przed wypadkiem miał wartość nie mniejszą niż 25.500,00 zł, a nadto, iż został on uszkodzony w stopniu umożliwiającym jego naprawę. Powódka nie zgodziła się z rozliczeniem szkody jako szkody całkowitej. Pełnomocnik powódki pismem z dnia 28.09.2011 r. poinformował pozwanego, że koszty naprawy pojazdu będą wynosić ok. 17.000,00 zł i wezwał pozwanego do dopłaty odszkodowania. Z uwagi na to, że powódka nie zgodziła się z kwotą wypłaconego odszkodowania zleciła wyliczenie dokładnej wartości szkody niezależnemu rzeczoznawcy. W swojej opinii z dnia 05 lipca 2011 r. rzeczoznawca powołany przez powódkę wycenił koszt naprawy samochodu na kwotę 17.287,22 zł. Kwota dochodzona pozwem to koszt naprawy samochodu w wysokości 17.287,22 zł pomniejszony o sumę dotychczas wypłaconego odszkodowania w wysokości 5.375,00 zł oraz koszt sporządzenia opinii opiewający na sumę 875,00 zł. W dalszej korespondencji prowadzonej pomiędzy stronami strona pozwana podtrzymała swoją decyzję o ustaleniu wysokości szkody, informując jednocześnie, że gotowa jest zweryfikować swoje stanowisko w oparciu o udokumentowane koszty naprawy, obwarowane wieloma warunkami.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. , reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie roszczeń powódki w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż pozwany po zgłoszeniu szkody przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 5.375,00 zł tytułem szkody całkowitej. Nadto strona pozwana podniosła, iż wyraziła gotowość wypłaty dalszej kwoty pod warunkiem przedstawienia przez powódkę dowodu poniesienia wyższych kosztów naprawy pojazdu w postaci faktury bądź rachunku naprawy, lecz powódka tego nie uczyniła. Strona pozwana zakwestionowała w całości kalkulację naprawy sporządzoną na zlecenie powódki, nie zgodziła się także z żądaniem zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy w kwocie 875,00 zł wskazując, iż roszczenie w tym zakresie jest bezpodstawne i zawyżone. Nadto strona pozwana zakwestionowała żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie twierdząc, iż nie była i nie jest w opóźnieniu w wykonaniu swych zobowiązań, a kwota odszkodowania została wypłacona w terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. G. była właścicielką pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...). W dniu 21 kwietnia 2011 r. doszło do kolizji samochodu powódki z innym pojazdem marki M. nr rej. (...). Sprawca kolizji A. Z. był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej tj. (...) S.A. Powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 09 czerwca 2011 r. otrzymała tytułem odszkodowania kwotę 5.375,00 zł. Jednocześnie powódka zleciła niezależnemu rzeczoznawcy wykonanie prywatnej opinii dotyczącej kosztów naprawy pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), z której wynikało, iż koszt naprawy przedmiotowego auta rzeczoznawca ustalił na kwotę 17.287,22 złotych. Koszt sporządzenia opinii prywatnej wyniósł 875 złotych i taką też sumę powódka uregulowała na rzecz rzeczoznawcy.

Pismem z dnia 18.09.2012 r. powódka wezwała (...) S.A. do zapłaty kwoty 12.787,00 złotych wraz z odsetkami w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Do dnia dzisiejszego strona pozwana nie wypłaciła powódce żądanej należności.

Dowód: rachunek nr (...) k-19, druk zgłoszenia szkody w pojeździe k-3 w aktach szkody, pismo z dnia 11 maja 2011 r. k-9 , pismo z dnia 28.09. 2011 r. k-13, pismo z dnia 18.09.2012 r. k-16, pismo z dnia 09.06.2011 r. w aktach szkodowych k-44, opinia sporządzona przez niezależnego rzeczoznawcę na zlecenie powódki k-17, wycena pojazdu powódki k-12.

Na zlecenie Sądu została sporządzona opinia przez biegłego sądowego W. A. na okoliczność ustalenia wysokości szkody i kosztów naprawy samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) zgodnie z technologią naprawy i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych.

W swojej opinii biegły ustalił koszt naprawy rzeczowego pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia do stanu pierwotnego sprzed zdarzenia z dnia 21 kwietnia 2011 r. i w tym celu biegły sporządził kalkulację naprawy za pomocą systemu Audatex. W kalkulacji tej biegły przyjął zakres naprawy określony na podstawie kalkulacji naprawy sporządzonej przez stronę pozwaną i opinii sporządzonej na zlecenie powódki. W tym zakresie biegły posiłkował się dokumentacją zawartą w aktach szkody.

W swojej opinii biegły przeprowadził kwalifikację elementów wymagających wymiany. W tym zakresie biegły uwzględnił kalkulacje pozwanego i powódki, ponieważ były podobne. Biegły wyjaśnił, iż zakwalifikował do wymiany osłonę z tworzywa pasa tylnego, którego to elementu strony nie uwzględniły w swoich kalkulacjach naprawy. Ponadto wskazał, iż strona pozwana w swojej kalkulacji naprawy obniżyła o 35% ceny części zamiennych i zastosowała siedem części zamiennych tzw. porównywalnej jakości. W swojej opinii biegły nie obniżał cen części zamiennych, gdyż materiał zawarty w aktach sprawy nie zawierał takich informacji, które były podstawą obniżenia cen części zamiennych. Biegły ustalił także, iż zakres prac polegających na wymontowaniu i zamontowaniu elementów określony w kalkulacjach powódki i strony pozwanej jest podobny, inaczej przedstawia się natomiast sytuacja w przypadku ustalonego przez strony zakresu prac lakierniczych. Różnica w tym przypadku polega na tym, że rzeczoznawca powódki zakwalifikował do lakierowania osłonę chłodnicy, zaś jak wynika z dokumentacji fotograficznej zawartej w aktach sprawy element ten nie był lakierowany. Ponadto strona pozwana w swojej kalkulacji naprawy obniżyła koszty materiału lakierniczego o 33%. Ponadto w opinii biegły uwzględnił koszt prac konserwacyjnych i uszczelniających nieuwzględnionych w kalkulacjach pozwanego i powódki.

Biegły sądowy dla określenia kosztów naprawy pojazdu M. (...)przyjął: normy czasowe czynności naprawczych zalecane przez producenta pojazdu dla naliczenia czasu trwania operacji naprawczych podczas naprawy, ceny oryginalnych części zamiennych obowiązujące na terenie Polski w okresie zaistnienia szkody, tj. z kwietnia 2011 r., normy czasów trwania napraw lakierniczych uszkodzonych elementów według EUROTAX/AZT z baz danych Audatex Polska, normy i ceny zużycia materiałów lakierniczych niezbędnych do wykonania prac lakierniczych na uszkodzonych elementach według EUROTAX/AZT, normy i ceny zużycia materiałów konserwacyjnych niezbędnych do wykonania prac odtworzenia konserwacji płaskich powierzchni i profili zamkniętych na uszkodzonych wymienionych i naprawianych elementach według ustaleń Komunikatu Ogólnopolskiej Rady Technicznej z baz danych Audatex Polska, cenę 1 rbg prac mechanicznych, blacharskich i lakierniczych w wysokości 100,00 zł netto -była to średnia cena dla tego typu prac w okresie powstania szkody w rzemieślniczych warsztatach blacharsko-lakierniczych w miejscu zamieszkania poszkodowanej.

Ogólny koszt naprawy samochodu M. (...)z uwzględnieniem powyższych zastrzeżeń, określony przy pomocy programu Audatex wynosił brutto 18.846,42 zł. W opinii sądowej biegły przyjął, że rzeczowy pojazd nie miał innych uszkodzeń poza tymi, które wynikały ze zdarzenia z dnia 21 kwietnia 2011r.

Biegły ustalił 3 warianty kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu:

- 1) przy użyciu oryginalnych części zamiennych oznaczonych „O” w kwocie 18.846,42 zł brutto,
- 2) przy użyciu oryginalnych części zamiennych oznaczonych „O” i „Q” w kwocie 17.645,62 zł brutto,
- 3) przy użyciu oryginalnych części zamiennych oznaczonych „O” i „Q” i porównywalnej jakości o oznaczeniu „P,PJ” w kwocie 14.477,67 zł brutto.

W opinii biegły wyjaśnił, iż w kalkulacji naprawy pojazdu przyjął średnie koszty roboczogodziny prac blacharskich, mechanicznych i lakierniczych, uwzględnił ceny oryginalnych części zamiennych o oznaczeniu „O”. Jednocześnie biegły przeprowadził analizę możliwości zastosowania innych części zamiennych, gdyż w okresie powstania szkody,

spośród części zakwalifikowanych do wymiany, oferowane były oryginalne części zamienne z logo producenta części „Q” oraz części tzw. porównywalnej jakości PJ. W przypadku zatem reflektora przedniego lewego, lamp tylnych oraz kondensatora oferowane były części oryginalne z logo producenta części. Spośród reflektorów przednich, oferowany był tylko lewy sygnowany literą „Q”. Teoretycznie zdaniem biegłego, element ten może być zastosowany w naprawie pojazdu, pod warunkiem, że po przeciwnej stronie pojazdu będzie zamontowany reflektor tego samego producenta. Dlatego w niniejszej opinii, w przypadku tego elementu, biegły uwzględnił część oryginalną sygnowaną logo producenta pojazdu warunkowo. Zatem jeżeli w naprawie pojazdu uwzględniloby się części sygnowane symbolem „Q”, tj. reflektor przedni lewy, lampy tylne, kondensator oraz oryginalne części sygnowane symbolem „O”, to koszt naprawy z uwzględnieniem norm zawartych w opinii przez biegłego wynosiłby brutto 17.645,62 złotych brutto. Biegły wyjaśnił jednocześnie, iż dostępność tych części została zweryfikowana w okresie realizacji niniejszej opinii. Biegły nie miał możliwości zweryfikowania dostępności tych części w okresie powstania szkody, gdyż katalogi dostawców tych części umożliwiają jedynie weryfikację ich dostępności w okresie bieżącym.

Jeżeli w naprawie uwzględniloby się części zamienne porównywalnej jakości „P, PJ”, to koszt naprawy rzeczowego pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych „O” i porównywalnej jakości „P, PJ” oraz biorąc pod uwagę normy zawarte w opinii przyjęte przez biegłego koszt naprawy wynosiłby 14.447,67 złotych brutto. Zdaniem biegłego, zastosowanie części zamiennych porównywalnej jakości może uniemożliwić przeprowadzenie profesjonalnej naprawy tego pojazdu. Przy zastosowaniu części nieoryginalnych czas konieczny do ich zamontowania jest z reguły większy z uwagi na konieczność ich prawidłowego spasowania. Zdarzyć się może, że w rzeczywistości zastosowana inna część niż oryginalna może nie pasować do danego typu i modelu pojazdu.

Biegły wskazał, iż oszacował koszt naprawy uszkodzeń samochodu powstałych w zdarzeniu drogowym z zastosowaniem cen oryginalnych części zamiennych bez ich obniżenia. Oszacowanie kosztów naprawy pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych bez obniżenia ich cen, jest również uzasadnione tym, że w aktach sprawy brak jest informacji o ewentualnych uszkodzeniach elementów, które są wymieniane, zastosowania jakiegokolwiek elementu nieoryginalnego lub po wcześniej wykonanych prowizorycznych naprawach.

Zatem, w ocenie biegłego, wykonanie naprawy pojazdu z użyciem zamienników części zamiennych (w tym części oryginalnych producenta części bez oznaczeń logo producenta pojazdu-oznaczonych symbolem „Q”) w miejsce oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo (części oznaczonych symbolem „O”) jest niewskazane. W tych okolicznościach, w ocenie biegłego, naprawa pojazdu powódki mająca na celu przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, w szczególności w celu przywrócenia jego wartości powinna być wykonana z użyciem takich samych części w jakie wyposażony był pojazd przed szkodą, czyli oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu.

Biegły ustalił koszt naprawy pojazdu powódki, prowadzący do przywrócenia pojazdu powódki do stanu sprzed szkody, przy założeniu wykonania naprawy w lokalnym zakładzie nieautoryzowanym oraz z użyciem oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo na kwotę 18.846,42 złotych brutto. Przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, mogło zostać przeprowadzone w warsztacie nieautoryzowanym, poza siecią ASO. Oznacza to, że w kalkulacji naprawy pojazdu może być zastosowana średnia stawka roboczogodziny za prace blacharskie, mechaniczne i lakiernicze jak dla warsztatów, czyli na poziomie 100,00 złotych netto.

Biegły wyjaśnił, iż koszt naprawy rzeczowego pojazdu nie przekracza wartości rynkowej auta aktualnej w dniu szkody, ustalonej przez rzeczoznawcę na podstawie bazy danych systemu Eurotax na kwotę około 25.500,00 złotych brutto oraz ustalonej przez stronę pozwaną w wycenie nr PL (...)- na sumę 25.500,00 złotych brutto, a zatem szkoda z dnia 21 kwietnia 2011 r. jest szkodą częściową, a wysokość szkody równa jest kosztom naprawy niezbędnej w celu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Dowód: opinia biegłego sądowego dr inż. W. A., k-57-69.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 21 kwietnia 2011 r. pojazd powódki E. G. marki M. (...) nr rej. (...) uległ uszkodzeniu, zaś sprawca kolizji posiadał zawartą umowę ubezpieczenia OC swojego pojazdu u strony pozwanej - (...) S.A. Odpowiedzialność strony pozwanej za skutki związane z uszkodzeniem pojazdu należącego do powódki wynika zatem z treści art. 822 k.c., czego zakład ubezpieczeń nie kwestionował. Strona pozwana nie zgadzała się natomiast z wysokością żądanego odszkodowania, podając, iż powódka w żaden sposób nie udowodniła, iż koszt naprawy jej pojazdu kształtuje się na poziomie kwoty, której zapłaty dochodzi niniejszym pozwem. Strona pozwana zakwestionowała także żądanie powódki w zakresie zwrotu kosztów opinii sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę oraz roszczenie o zapłatę przez stronę pozwaną odsetek za opóźnienie od dnia 30 maja 2011 r.

W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z treścią przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Ograniczenie sposobu naprawienia szkody wynika z przepisu szczególnego art. 822 § 1 k.c., zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zapłata odszkodowania jest substytutem przywrócenia do stanu poprzedniego, czyli takiego, jaki istniał przed szkodą. Skoro pojazd powódki przed szkodą był nieuszkodzony i w pełni sprawny, likwidacja szkody spowodowanej wypadkiem powinna uwzględniać wszystkie koszty niezbędne do przywrócenia takiego właśnie stanu pojazdu, czyli koszty części zamiennych oraz robocizny.

W niniejszym postępowaniu na zlecenie Sądu została sporządzona opinia biegłego sądowego przez dr inż. W. A.. W ocenie Sądu opinia jest jasna i czytelna. Biegły w sposób klarowny wyjaśnił, w jaki sposób ustalił koszt naprawy pojazdu powódki i jakie dane wziął pod uwagę, dysponując w tym zakresie, zarówno aktami szkodowymi nadesłanymi przez stronę pozwaną do niniejszej sprawy, jak i opinią sporządzoną na zlecenie powódki przez niezależnego rzeczoznawcę. Ponadto biegły opisał rodzaj uszkodzeń rzeczowego samochodu, wyjaśnił rozbieżności pomiędzy kalkulacjami sporządzonymi przez obie strony postępowania, w sposób szczegółowy wskazał jakie normy zastosował przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy rzeczowego auta (k-63 a.s), w konsekwencji przedstawiając trzy warianty tejże kalkulacji i wyjaśniając zastosowanie każdego z nich. Zdaniem Sądu sporządzona opinia nie budzi wątpliwości co do konieczności wykonania naprawy pojazdu z uwzględnieniem w/w danych, stawek i części, jakie opisał biegły W. A.. Tym samym kwota 18.846,42 złotych brutto ustalona przez biegłego jako koszt naprawy niezbędnej do przywrócenia pojazdu powódki do stanu sprzed szkody, wykonanej zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo jest kwotą właściwie ustaloną, oddającą wartość szkody poniesionej przez właściciela pojazdu. W tej sytuacji uznać należy, iż żądana niniejszym pozwem suma jest należnością, która winna być wypłacona przez stronę pozwaną, albowiem ustalony przez biegłego koszt naprawy auta na poziomie kwoty 18.846,42 złotych przewyższa wartość żądania powódki. Należy zauważyć, iż zastosowanie przy naprawie pojazdu powódki oryginalnych części zamiennych o oznaczeniu „O” i „Q”, jak wskazał biegły, powoduje, iż koszt naprawy pojazdu wynosić będzie 17.645,62 złotych, a więc niewiele mniej niż w przypadku zastosowania części zamiennych o oznaczeniu „O” i również w tym przypadku kwota żądania nie przekracza w/w należności. W ocenie Sądu, w ślad za biegłym należy podnieść, iż koszt naprawy pojazdu powódki powinien obejmować ceny oryginalnych części zamiennych, bez ich obniżania, gdyż tylko wówczas można mówić o profesjonalnej naprawie pojazdu, bez obawy, iż zastosowane części na przykład nie będą pasować do modelu i typu pojazdu. Za powyższym stanowiskiem przemawia dodatkowo fakt, iż z opinii biegłego wynika, że w aktach sprawy brak jest informacji o ewentualnych wcześniejszych naprawach auta powódki, a zatem, jak podkreślono wyżej, naprawa

pojazdu powinna być dokonana z uwzględnieniem takich samych części w jakie wyposażony był pojazd przed szkodą, czyli oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu.

Ponadto strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powódki kosztów prywatnej opinii ustalonej na kwotę 875,00 złotych, a wydatkowanej przez powódkę, co potwierdza załączony do pozwu rachunek nr (...) (k-19).

W tym miejscu należy przytoczyć treść uchwały SN z dnia 18 maja 2004 r., sygn. III CZP 24/2004, w której stwierdzono, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Podzielając niniejszy pogląd należy wskazać, iż jest możliwe dochodzenie w ramach odszkodowania za szkody w pojeździe powstałe w wyniku kolizji również kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy jednakże zasadność takiego roszczenia zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały wskazał, że ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody.

Powszechnie wiadomym jest, że firmy ubezpieczeniowe dbając o własny interes określają niejednokrotnie niekorzystne dla poszkodowanych koszty naprawy uszkodzonych samochodów. Poszkodowany nie posiadający wiadomości specjalnych dążąc do uzyskania należnego mu odszkodowania na etapie postępowania likwidacyjnego bez kierowania sprawy do sądu nie miał innej możliwości weryfikacji kosztorysu ubezpieczyciela. Gdyby więc strona pozwana podzieliła stanowisko rzeczoznawcy, które jak wynika z poczynionych wyżej ustaleń nie odbiega znacząco od opinii biegłego sądowego i doszła z powódką do porozumienia na etapie postępowania likwidacyjnego, to nie narażałaby się na koszty procesu, w tym koszty opinii biegłego sądowego. Dlatego też w okolicznościach niniejszej sprawy żądanie zwrotu kosztów prywatnej opinii, pozostające w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu powódki, jako element poniesionej przez powódkę szkody, w ocenie sądu jest uzasadnione.

Sąd uznał za uzasadnione także żądanie naliczenia odsetek ustawowych od dnia 30 maja 2011r. od żądanej kwoty 11.912,00 złotych, gdyż co do zasady Zakład (...) winien spełnić roszczenie w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody, które to zgłoszenie w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 29 kwietnia 2011r. Powódka zasadnie także naliczyła odsetki od dnia 23 października 2012r., od kwoty 875 złotych, gdyż pismem z dnia 22 października 2012r. strona pozwana odmówiła wypłaty należności w tym zakresie. Tym samym należy przyjąć, iż od tej daty –od dnia 23 października 2012r. powódka zasadnie zażądała naliczenia odsetek ustawowych zgodnie z treścią art. 481 k.c.

Jednocześnie w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. zasądzono na rzecz powódki koszty procesu w kwocie 4.054,19 złotych (17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 997,19 zł koszty opinii biegłego, 640 złotych opłata sądowa od pozwu, 2400 złotych wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).